

Анна Вельк
Перекл. Лариса Пашко

Осінь... Время ушло...

В. Русавук

1. Час про - май - нув... час спе - кот - ний яс - кра - во - го лі - та...
хо - чем теп - ла від змар - ні - ло - го доб - ро - го сон - ця,

Не га - дав я, що о - сінь та - ка не - ймо - вір - но ряс -
від та - ких до - ро - гих го - ло - сів, від лю - би - мих до -

на. Зі - грі - ва - є во - на нас теп - лом сво - го ніж - но - го
лонь... По - гляд в не - бо здій - му -- у ду - ші мо - їй вдяч - ність без -

світ - ла на від - хо - ді за - дум - ли - во - го ве - рес - не - во - го
мов - на, в туск - лих про - ме - нях о - се - ні ніж - но нас грі - є лю -

дня. То не пта - хи ле - тять, це жит - тя від - лі - та - є у
бов.

віч - ність, І цей крик у - но - чі -- чи не го - лос мо - є - ї ду -

ші? У - сві - до - мив - ши сер - цем, що не - бо все ближ - че і

ближ - че, все мен - ше ба - жань від ці - є - ї сум - но - ї зем -

лі. 2. Ми ще / - лі.